

kalde fremmed Arbejdskraft for at faa det nødvendige Arbejde udført. Det ærede Medlem mener, at Samfundet er splintrende, lynende galt indrettet. Ja, det maa han jo ifølge hele sin Grundopfattelse nødvendigvis mene. Jeg skal nu straks sige, at selv om jeg har den Opfattelse, at der er adskilligt uret ved de nuværende Samfundsforhold og maaske navnlig adskilligt uret med Hensyn til Jordspørgsmaalet — maaske ogsaa med Hensyn til den nuværende Form for Jordbesiddelse, noget, jeg i øvrigt ikke skal komme ind paa i denne Forbindelse —, saa tror jeg dog ingenlunde, at den Opfattelse af Samfundsforholdene, som det ærede Medlem sidder inde med, vilde raade Bod derpaa. Jeg maa derfor fremdeles fastholde den Opfattelse, at medens Samfundet som Helhed, altsaa Staten og Lovgivningsmagten, ogsaa i nogen Grad maa siges at have Forpligtelse til at raade Bod paa den Nød, som er en Følge af Arbejdsløsheden, saa maa dog den Forskydning, der er foregaaet i vort Samfund baade med Hensyn til Befolkningsforholdene og med Hensyn til Kapitalen, i Virkeligheden være tilstrækkelig Grund til, at Afhjælpingen af denne Nød i væsentlig Grad maa være et kommunalt, et lokalt Anliggende, ligesom Arbejdsløsheden er det. Der er ingen Tvivl om, at man i Virkeligheden først faar den rette Ansvarfølelse frem i dette Forhold, naar man saa vidt muligt skaber en Situation, hvorved Kommunalbestyrelsen paa de Pladser, hvor der er den største Arbejdsløshed, bliver stillet overfor den Opgave ved Hjælp af Kommunens Midler at søge at raade Bod derpaa.

Martin Olsen: Jeg skal erkende, at der ikke er megen Glæde ved at tage Ordet paa dette sene Tidspunkt, og jeg skal derfor ogsaa gøre det ganske kort. Men jeg synes, der faldt nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som jeg vil imødegaa. Ordføreren for mit Parti har for øvrigt gennemgaaet det meste af, hvad det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) sagde, men jeg vil gerne kendetegne det ærede Medlems hele Stilling, i dette Tilfælde som i de allerfleste andre, som værende rent negativ. Det ærede Medlem kan gerne staa frem og sige: Saadan og saadan skal det ikke være, men hvordan det skal være, have vi sjælden eller aldrig

hørt fra det ærede Medlem fra Hillerød. At nedlade sig til i et saa stort og alvorligt Spørgsmaal som dette at trække Lapperier frem, Ting, som, selv om de kunne bevises, ingenting have paa sig, synes jeg, det ærede Medlem skulde holde sig fra. For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa — det gælder ogsaa det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds —, at det var en Forudsætning ved Arbejdsløshedskasseloven, at den Mand, som ikke kunde faa Arbejde til tarifmæssig Betaling, befandt sig under uforskyldt Arbejdsløshed. Naar det ærede Medlem nu siger, at det er Højre, som har taget Initiativet her, saa er det til en vis Grad rigtigt, for saa vidt det gælder en Del af Grundlaget for den nuværende Lov om Arbejdsløshedskasser. Men Initiativet til denne Lov kom og maatte komme fra Arbejderne. I Begyndelsen af 90erne begyndte vi at stille Forslag derom, det blev gentaget Aar for Aar, som det plejer van, indtil det endelig gik igennem. Men det var, som sagt, Forudsætningen den Gang, og det erkendtes ogsaa af Højre, at den Mand, som ikke kunde faa Arbejde til tarifmæssig Betaling, befandt sig under uforskyldt Arbejdsløshed, og jeg er ganske sikker paa, at det ærede Medlem ikke faar Medhold fra den Side, han her vilde forsvare, nemlig fra Arbejdsgiverne, i, at det overhovedet skulde være berettiget under Arbejdsløshed at tage Arbejde til den Pris, man kan faa det. Det ønske Arbejdsgiverne heller ikke. De Overenskomster, der ere mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, forpligte begge Parter til at arbejde og lade arbejde paa visse Betingelser.

Saa var det ærede Medlem inde paa sin Yndlingstanke igen: Det er Toldloven, naturligvis, der er Skyld i Arbejdsløsheden. Han sagde endda forleden Dag, at den havde kunnet forhindre denne Arbejdsløshed. Det er en meget dristig Paastand, der aldeles ikke kan bevises. Som det ogsaa er sagt af Ordføreren for mit Parti: i Lande med Frihandel kan der lige saa vel findes Arbejdsløshed som i Lande med stærk Toldbeskyttelse, og omvendt. Men man glemmer en Ting, naar man trækker Toldlovens Virkninger frem, og det er det, at Toldlovens Virkninger have vist sig i de daarligere Aar. Toldloven er af samme Alder som den stærke Arbejdsløshed. Disse Ting ere gaaede parallelt med hinanden, og selvfølgelig maatte Toldindtægterne dale betydeligt, selv om vi havde beholdt den gamle Toldlov.